

[Undervisningsministeren.]

store Bogstaver, at en eller anden betydelig Mand har sat sig paa det, om jeg saa maa sige, og saa er det hele ikke blevet til noget. Nu er Spørgsmaalet altsaa rejst igen af det ærede Medlem Hr. Axel Sneum og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Holm.

Dette Spørgsmaal har aldrig formaaet at bringe mig i den Affekt, som synes uløseligt knyttet til Drøftelsen af det. Det er jo rigtigt, at denne Retskrivningssædvane stammer sydfra. Hvis den imidlertid har Værdi, turde denne Omstændighed dog ikke være nok til at ændre den. Jeg skal imidlertid ikke for Tiden gaa ind i en stor Debat med Gen-tagelser af det Væld af Argumenter, der har været ført i Marken fra Modstandere og Tilhængere, men jeg vil gerne ganske kort bemærke to Ting. For det første, at med Hensyn til Indlæringen af den nuværende Retskrivning, da lettes denne formentlig noget ved Afskaffelse af de store Bogstaver, men efter min Erfaring gennem mere end 30 Aars Arbejde som Dansklærer overdrives denne Lettelse og denne Fordel ganske kolossalt. Vi skal dog lære Børnene og de unge i nogen Maade at skelne mellem de forskellige Ordklasser, og jeg har aldrig mærket den store Vanskelighed ved at lade Eleverne forsyne Navneordene med stort Bogstav som et særligt Kendetegn. Tværtimod benytter vi jo endda i visse andre grammatiske Forhold, som sikkert er enhver Skolemand bekendt, visse Kendetegn for at gøre det lettere for Børnene, saa jeg kan ikke tillægge Indførelsen af smaa Bogstaver nogen større Betydning, selv om jeg indrømmer, at det rimeligvis vilde betyde noget af en Lettelse. Men det andet Spørgsmaal er med Hensyn til Læsningen. Der er der for mig ingen Tvivl om — og i Forhold til det, vi skriver, er det, vi læser, jo 10 000 Gange mere —, at de store Bogstaver betyder en Læselettelse. Her er det imidlertid ejendommeligt, at nogen virkelig Undersøgelse af dette Forhold er der aldrig foretaget her i Landet, og da jeg synes, det er uforsvarligt at gaa til en Afgørelse uden en saadan Undersøgelse, har jeg forhandlet med Retskrivningsudvalgets Formand om at iværksætte en saadan. Jeg tror, den kan foretages nu paa et saadant Grundlag, at den virkelig kan siges at være eksakt, og det mente for øvrigt Professor Brøndum-Nielsen ogsaa. Jeg mener altsaa, at dette Spørgsmaal i hvert Fald ikke lige i Øjeblikket er aktuelt. Alle, der har fulgt med i denne Sag gennem de mange Aar, vil jo vide, at den Paastand, at Læselettelsen er betydelig, har været ført frem fra meget kyndig Side, og jeg tror, det vil være af

Værdi at faa konstateret ved en Undersøgelse, om det har noget paa sig, eller om Paastanden er irrelevante.

Det ærede Medlem Hr. Holm nævnte i sin Tale det nordiske Samarbejde, og det skal vi selvfølgelig tilstræbe. Imidlertid vil jeg gerne sige, at netop paa dette specielle Omraade, de store Bogstaver, er det mit Indtryk, at man baade her og andre Steder i de sprogvidenskabelige Kredse har sadlet om, at der er sket et betydeligt Omslag i Synet paa dette Spørgsmaal, saaledes at man endog fra kyndig Side roser os, fordi vi har beholdt noget fornuftigt, medens de andre har afskaffet det.

Jeg kan altsaa tilsige det ærede Medlem, at jeg vil lade foretage en Undersøgelse af dette Forhold og se, hvad Resultatet bliver, og saa kan vi jo tage Sagen op.

Det ærede Medlem Frk. Gudrun Hasselriis omtalte forskellige Forhold vedrørende Oprettelse af Særklasser i Folkeskolen for Børn, der paa Grund af manglende Evner ikke kan følge med i den almindelige Undervisning. Disse Forhold er behandlet i den af Udvalget vedrørende Oprettelse af Særklasser i Folkeskolen i November 1942 afgivne Betænkning. Det er jo rigtigt, at man er kommet meget lidt frem i saa Henseende. For at man kan komme virkelig frem, skal vi jo have Skoleloven af 1937 fuldt gennemført, og det er ogsaa en Forudsætning, at Lærerne er i Stand til at foretage en virkelig Udskillelse af de svagtbegavede Børn og faar den fornødne Uddannelse til at give denne særlige Undervisning, samt at der findes et Undervisningsmateriale, der kan bruges. Til disse Formaal er der paa Finansloven optaget en Bevilling paa 20 000 Kr., og Ministeriet har nedsat et mindre Udvalg til at komme med Forslag om Anvendelse af denne Bevilling til Afholdelse af Kursus for Lærere, der skal undervise svagtbegavede Børn, og til Udgivelse af Undervisningsmateriale. I det hele taget ligger Ministeriet ikke stille paa dette Omraade, og jeg kan tilsige det ærede Medlem baade min fulde Interesse for og min Støtte til, at vi kan naa længere frem paa dette Punkt, end vi hidtil er naaet.

Endelig har det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft berørt en Del Spørgsmaal. Hvad angaar Børnehaveseminarierne, vil jeg gerne sige, at Undervisningsministeriet anser den nuværende Ordning for ganske ufyldstgørende, idet der dels overhovedet ikke er Regler for Uddannelsen som saadan, det vil sige hverken angaaende Adgangsbetingelser eller Slutresultat, dels kun ydes et i Forhold til Virksomheden ganske